

ובשוך הקרב...

בעזרת בורא עולם יתברך נראה שנצליח להביס את אויבינו הנלחמים בנו בכל החזיתות באשר הם, גם הפעם. על כן, עלינו כעם וכמדינה, לרפא, להודות, להלל ולשקם את הריסות בתינו וערינו.

שני תנאים מקדימים כרוכים זה בזה למה שאכתוב בהמשך: האחד, אימוץ החקיקה אודות לוח שנה ישראלי¹, כי אין אפשרות להודות כאשר מדינתנו, על מנגנוניה הרשמיים השונים, ממשיכה לרצות להתנהל על פי הנצרות או על פי אלילי בבל: גם המדינה צריכה "לעלות לארץ", לא רק יהודייה; שאם לא כן, מספיק לחלק מדליה לכל חייל וחיילת כמנהג הגויים. השני יהיה נאום התנצלות ובקשת סליחה של כל הנפגעים מפעולות המדינה, מפי ראש הממשלה ונשיא המדינה ביחד, בשם הכנסת, חברי ממשלתנו לדורותיהם ופקידיהם, על חטא מסירת הר בית מקדשנו לאויבינו, על חטאי ההתנתקויות וההסכמים עם אויבינו, ועל חטא מרד החילוניות².

בסוף המאמר הוספתי שאלות משוב, שאתרגם בכל ראש חודש לסטטיסטיקה של משאל-עם לא רשמי, אשר תוצאותיו ישלחו כל ראש חודש למרכז מחקר ומידע של הכנסת, על מנת לאפשר גישה אליהם לכל – ובראש וראשונה לחברי הכנסת ושרי הממשלה: דעתך תישמע כאשר המשוב ישלח.

פרה אדומה

כאשר סוף-סוף המלכנו את אלוהי ישראל על מדינתנו על ידי אימוץ לוח שנה ישראלי, יהי רצון שאלוהינו ימציא לנו פרה אדומה לפני שוך הקרב או בדיוק באותו הזמן. הממונה על שרפתה כהלכה צריך להיות כהן כמובן, לוחם כדי שיבין מתוך עצמו את מהות המצווה, ושר בממשלה כדי שיהיה מכובד מכל שאר הכהנים הלוחמים: ברוך ה', כזה כבר קיים; תפילתי – תפילתנו – היא על הימצאות פרה אדומה בזמן.

טכס-מצוות שריפת פרה אדומה הוא חיוני בראש ובראשונה לטיהור ולריפוי כל הלוחמים היהודיים. לוחמי צבאות ישראל והמשטרה, שאינם יהודים, יערכו טכסי הטהרה, ככל שדתם מורה להם; אולם הם ישתתפו בחגיגות ההודיה יחד עם הלוחמים היהודים, כמובן.

יחד עם ההכנות לשריפת הפרה האדומה, על השר-קצין-כוהן לכנס את כל המפקדים-הלוחמים שהם גם ראשי ישיבות, במטרה לחבר ביחד את תפילת ההודיה, את הברכות שצריכות להיאמר בטכס הטהרה, ואת סדר הקהלים שיהיו זכאים להשתתף במצוות פרה אדומה. הם גם יקבעו אם לבקש מהכנסת – אולי יחד עם הרבנות הראשית? – לקבוע יום זיכרון וחג הודיה שנתי על הניצחון בכל החזיתות לדורות הבאים.

להבנתי, כך יהיה סדר הזכאים והחייבים במי אפר הפרה האדומה:

1. ראשונים מכולם, אותו כוהן-לוחם ושר, יחד עם ראשי הישיבות שהם גם מפקדים-לוחמים.

¹ מספיקה החקיקה בכנסת ישראל, האימוץ הסופי במשאל העם יכול להתבצע מאוחר יותר.

² הדברים דורשים הסבר, למרות שדנתי בקצרה בהם במאמר "השלמות היסטוריות קטנות" בפרק על בריאת העולם. בני האדם לרוב מבדילים את עצמם משאר יצורי הבריאה בכך שניחנו בכושר הדיבור – אך הגדרה זו חלקית בלבד. בני האדם מובדלים משאר הבריות ביכולת לדמיין עתיד שונה מן ההווה (והרי אלוהי ישראל דייק ללשון בני האדם כשאמר "אהיה אשר אהיה"). בעיני אם כן, חילוני המוותר על יכולתו להתקדם אל עולם מתוקן (מתוכנן בדיבור!) ומסתפק בהנאה ממה שיש (להבנתי: לקטים-ציידיים – המסומן על ידי קין, מי שחי לפני מהפכת העיור והחקלאות, המסומן לת על ידי הבל). אני מרגיש, שזו אחת הסיבות העמוקות לכך שנראה שרוב המתנגדים לממשלה והמנסים לעקב את הניצחון במלחמות או לבטל את תוצאותיהן הם חילונים (כולל הקצינים לשעבר, ממשה דיין והלאה), ואילו הלוחמים – כולל הקצינים הלוחמים עכשיו – מציגים רמת אמונה אחרת. הניצחון במלחמה שהוכרז נגד ישראל לא יהיה רק טקטי – הוא יהיה ניצחון של אלוהי ישראל על דת החילוניות; גם אם מאמיני מתחפשים לפעמים כמאמינים בדתות אחרות, לעומתיות לישראל: האסלאם והנצרות – בעיני – חטא התנגדות לאלוהינו.

2. אחריהם, בראש ובראשונה הפצועים בנפשם ובנשמתם: הלומי הקרב בין החיילים, השוטרים, הכבאים, אנשי מד"א וזק"א, הרבנים הצבאיים שזיהו גופות, והחטופים והשבויים שחזרו מהשבי.
 3. שניים להם, כל הפצועים בגופם בין הלוחמים, השוטרים, הכבאים, חברי כיתות הכוננות שנלחמו, ואנשי מד"א וזק"א.
 4. שניים לאלה, כל המפקדים הלוחמים מדרגת מפקד מחלקה ומעלה, שהשתתפו בקרבות של מלחמת התקומה – אנשי הקבע כמו אנשי המילואים. טכס ההיטהרות של קצינים אלה יערך ברחבת הכותל ותפילת ההודיה תיערך בטהרה ברחבת הר הבית.
 5. כל מפקד לוחם מדרגת מ"פ ומעלה (שנלחם בקרב) יקבל מיכל מי טהרה ויערוך טכס היטהרות ללוחמיו (והלוחמות) מיחידות החי"ר והשריון בבסיסו או בימ"ח, יחד עם שארי הבשר מדרגה ראשונה של הנופלים) כולל הארוסות והחברות המוכרות בציבור. אין המ"פ, המח"ט, או המאו"ג חייב להימנות על הכוהנים.
 6. אחרי לוחמי החוד ומפקדיהם, הוא (המ"פ הלוחם) יערוך טכס לכל התצפיתניות ותומכי הלחימה, ובראש ובראשונה, אנשי ההנדסה, התותחנים, הימאים והטייסים, שירו על אויבינו מרחוק יותר ובהם נעזר בלחימתו.
 7. אחריהם, תומכי הלחימה, אנשי המנהלות השונות של יחידותיהם, כולל אנשי המודיעין, שלא הצטרפו לירות בנשקם, מחילות היבשה, חיל הים, חיל האוויר והמשטרה.
 8. אחרי אלה, כל אנשי המטות, כולל שאר הרבנים הצבאיים. להם טכס ההיטהרות יתקיים ברחבת הכותל ולאחריו תפילת ההודיה תיערך בטהרה ברחבת הר הבית, כהוקרה על דרגותיהם ותפקידם.
 9. אחרי כל אלה, שאר עם ישראל, נשים, גברים וילדים, שהם טמאי מת, יטהרו במי אפר הפרה האדומה. טכסי ההיטהרות יערכו בכל עיר ועיר על ידי קצינים שהם כוהנים.
 10. לבסוף, כל שליחי המדינה בחו"ל היהודים, יחד עם בני משפחותיהם, יבואו לארץ ליום אחד לפחות, כדי להיטהר גם הם באפר הפרה האדומה.
 11. ואחרי ההיטהרות כאמור, השר-קצין - כוהן יחד עם ראשי הישיבות הלוחמים יקבעו מועד לחגיגות הודיה כלל ארציות ויציעו אותו לממשלת ישראל ולכנסת, כבקשה לחקיקה. מועד זה יהיה גם יום תחילת עבודת פינוי הפסולת מהר הבית בטרם עבודת הקמת המזבח ובניית בית המקדש החדש.
- נראה שאז האבלים בעמנו ינוחמו ככל האפשר, וגם פצועי הגוף והנכים יתעודדו, ופצועי הנפש יתחזקו.
- ואולם, יש לסייג את הסדר הזה: כל יהודי שסירב להשתתף במלחמת התקומה, שתמך בתנועות ה-BDS או טען שממשלת ישראל ולוחמי צבאותינו מבצעים פשעי מלחמה, שהסיט לסרבנות או ל"הפסקת ההתנדבות", שביקש להפסיק את הלחימה בטרם ניצחונו, שאינו מקבל על עצמו את לוח השנה הישראלי (והמלכת אלוהינו על המדינה), שטען שמדינת ישראל היא בעצם "גלות", או שממשיך לטעון שעקירת ישובים והרס בתים של יהודים היה מוצדק ונחוץ להשגת "שלום" ו"שקט" – כלומר, כל הלעומתיים לקדוש ברוך הוא, לנס גאולת עם ישראל, לנס גאולת ארץ ישראל ולנס הניצחון – יאסר עליו להשתתף בטכסי ההיטהרות, בתפילות ובחגיגות ההודיה: בעצמו, הוא הכריז כרת על עצמו. חברי הכנסת ידונו אחרי החגיגות אם להורידו לדרגת "תושב" ולבטל את אזרחותו – גם אם היה זכאי לה בזכות מעשיו הקודמים.
- לפני השבוע בו מדינת ישראל תהיה עסוקה בהיטהרות ובהודיה, על כל תושב מזוהה או מזדהה כפלסטינאי – מאמיני כל דת שהיא -, מכל מקום בשליטת צה"ל (כן, כולל שטחי A של "הרשות הפלסטינאית") חייב לעזוב את ביתו, את תפקידו, את שדו, ואת כל רכושו ולברוח מהארץ אל מדינה, שאין לה גבול משותף עם מדינת ישראל. מי מהפלסטינאים, שימצא בתחומי גבולותינו ערב שבוע ההיטהרות וחגיגות ההודיה,

דמו בראשו והוא יומת, ללא התחשבות במינו, בגילו, במקצועו, במעלתו ובכל תירוץ אחר: הוא הכריז על אלוהי ישראל ועלינו מלחמת דת, ולכן גזר על עצמו ועל אלוהיו להיות אויב מובס. אחרי שוך הקרב, מספר "הפלסטינאים" הנמצאים בתוך גבולות הארץ צריך להיות זהה למספר היהודים החיים בערים הקדושות לאויבינו בערב הסעודית - אפס.

בנוסף, בשבוע בו מדינת ישראל תהיה עסוקה בהיטהרות ובהודיה, לא ימצא לא-יהודי שאינו לוחם בירושלים: לביטחונם, עליהם לעזוב את העיר מבעוד מועד (אולי יורשו לחזור לביתם אחרי חגיגות ההודיה). לא-יהודי שאינו לוחם – בדואי, נוצרי, כן, באותו שבוע, הוראה זו כוללת כמובן את הכמרים לסוגיהם ודרגותיהם) או מוסלמי לא "פלסטינאי" – שימצא בתחומי העיר ירושלים בשבוע ההיטהרות וחגיגות ההודיה – דינו החרמת כל רכושו לאלתר לטובת הפצועים והלומי הקרב, והוא ובני משפחתו יגורשו מהמדינה לצמיתות, חיים אך חסרי כל, לעבר מדינה שאין לה גבול משותף עם מדינת ישראל: זו קדושת ירושלים בשבוע זה שיבוא. אך צריך גם להבהיר: לוחם צה"ל דרוזי או בן דת אחרת (למעט "פלסטינאי"), בוודאי רשאי להימצא בירושלים אם לכתחילה ביתו קובע שם, ואין לפגוע בו ובמשפחתו בשום צורה.

חתן וכלה

כאשר כבר יהיה לנו אפר של פרה אדומה, מנהג ישראל לקבל את ברכת אל-והינו לפני החופה יכול, וצריך, להתחדש. כוונתי היא שיומיים לפני החופה, גם החתן וגם הכלה יטבלו במקווה טהרה, יעלו לירושלים ולהר הבית מכל קצות מדינתנו.

בהר, ילכו הכלה והחתן המיועדים זה לצד זה, עד לצלע המזרחי ביותר, אל מול מקום המזבח³. ובמקום זה, הוא יבקש מבורא העולם לברך את אשתו לעתיד; והיא תבקש מהשם יתברך לברך את האיש שלה לעתיד – ושניהם יבקשו לברך את ביתם ואת זוגיותם.

ואז להבדיל, כאשר הם אווזים ידו בידה, גם שאר הנוכחים יברכו את הזוג לעתיד בברכתם.

כמובן למחרת, צילומים וכל מה שמקובל באופנה הישראלית הנוכחית. וגם אני מוסיף כבר ברכת "מזל טוב" משלי.

משוב או שאלות למשאל-עם לא רשמי

להלן שאלות ממוקדות בנושא 'בשוך הקרב' במדינת ישראל של חלומותיך ותקוותיך, ממש **לא** של אילוצים או של מציאות! (ואפשר להוסיף שאלות בתחתית העמוד). רצוי לענות לפי רצונך לתיקון העתיד, ללא התחשבות בעמדה מפלגתית או דתית, או בהשפעת כלי תקשורת.

נא להעתיק את השאלות, למחוק את התשובות המיותרות ובכך לסמן את תשובתך האישית ולשלוח לקובץ word קטן לכתובת הדוא"ל kirtsonenu@walla.co.il לשם חישוב סטטיסטי בראש חודש, אשר ישלח למרכז מחקר ומידע של כנסת ישראל במטרה לאפשר גישה אליו לכלל.

³ מול כיפת הסלע המוזהבת, כי המוסלמים בנו מבנה מעל אבן השתייה, עליה הונח הארון עם לוחות הברית, לשמור את מסורת אבותינו.

טוב לזכור שמדובר בשאלון לא רשמי, אך במטרה למנוע זיופים על ידי שכפול לא הוגן של תשובות, רצוי להוסיף את שמך ומקום מגוריך בתחתית המשאל.

שאלון משאל-עם 33

33-1	האם נכון לקבוע יום תפילת הודיה אחרי הניצחון המוחלט על כל אויבינו ?	כן	לא	דל ג
33-2	האם נכון לקבוע את הטקס המרכזי של תפילת ההודיה על הניצחון אחרי שריפת פרה אדומה כהלכתה?	כן	לא	דל ג
33-2	האם נכון לחדש מסורת אבות בעליה להר הבית של החתן והכלה לעתיד, להציג עצמם לפני אל-והינו ?	כן	לא	דל ג
33-4	האם נכון שגם כל הרואים זוג לעתיד בהר הבית יברכו אותם במילותיהם ?	כן	לא	דל ג